

Ko je ubijao srpske političke emigrante

LIKVIDATORI, MAFIJA I UDBA

Titova tajna policija ubijala je političke neprijatelje u inostranstvu po nacionalnom ključu. Hrvati su ubijali ustaše, Slovenci belu gardu, Bosanci baliste, a Srbi četnike i albanske teroriste. Među likvidatorima Ilija Stanić, Bogoja Panajotović, Vinko Sindičić, Arkan, Giška, Andrija Lakonić.

Bezbednosno-informativna agencija obavestila je Ministarstvo za dijasporu Srbije, da "ne raspolaze saznanjima da je tajna policija nekadašnje SFRJ i Socijalističke Republike Srbije odgovorna za likvidacije 12 srpskih političkih emigranata u inostranstvu u periodu od 1969. do 1986. godine".

Tako je glasio službeni odgovor srpske tajne policije na upit SPO i Aleksandra Čotrića, zamenika ministra za dijasporu, koji nezadovoljan ovim odgovorom tvrdi da dokumenti o brojnim likvidacijama političkih emigranata "sigurno postoje u BIA". Milanko Nikolić, bivši inspektor savezne tajne policije SDB SSUP tvrdi da je u vreme generala Franje Herljevića, a na Titov nalog počelo angažovanje jugoslovenskih kriminalaca u Evropi za likvidaciju "jugoslovenske neprijateljske emigracije".

U antijugoslovenskim terorističkim aktivnostima, u kojima je, prema podacima dr Mila Boškovića učestvovalo oko 1.200 političkih emigranata, ustaše su bile čak četiri puta opasnije od četnika. Samo Hrvatsko revolucionarno bratstvo, najekstremnija hrvatska organizacija, izvršila je u Evropi i u Australiji 120 terorističkih akcija i tom prilikom usmrtila 53 i ranila 118 lica. Tačnije, HRB je izvela čak pedeset odsto svih terorističkih i diverzantskih napada na Jugoslaviju.

- Politička ubistva emigranata organizovala je savezna tajna služba SDB Jugoslavije, a ne srpska agentura, zato BIA nema dokumenta i saznanja o tim državnim atentatima i atentatorima. Za likvidatore su angažovani spoljni saradnici, špijuni i kriminalci, koje je Udbe i SDB štitio kada padnu u zatvor - svedoči Milanko Nikolić.

SMRT U ŠVEDSKOJ

Likvidacije emigranata počele su sredinom šezdesetih godina. I to kako svedoči Nikolić po nacionalnom ključu:

- Hrvati su ubijali ustaše, Slovenci belu gardu, Bosanci baliste, a Srbi četnike i albanske teroriste. Urednik lista "Iskra" Ratko Obradović ubijen je 1969. u svom stanu u Minhenu, a iste godine likvidiran je Sava

Čubrilović u Švedskoj. Pet godina kasnije telo Jakova Ljotića (brat Dimitrija Ljotića) nađeno je u kadi punoj vode u stanu u Minhenu. U Briselu je 1975. ubijen Bora Blagojević, pripadnik pokreta Draže Mihailovića, dok je iste godine u svom stanu ubijen sedamdesetpetogodišnji Petar Valić, urednik novina "Vaskrs Srbije".

Na listi ubijenih emigranata nalazi se i predsednik Srpske narodne odbrane za zapadnu

osumnjičenog za Čubrilovićevo ubistvo.

U slučaju ubistva Jakova Ljotića Službi državne bezbednosti samoinicijativno kao ubica prijavio Pavle Matić, koji je kasnije osuđen na šest i po godina zatvora.

NOVINAR I DEVOJČICA

Najveći skandal izazvalo je ubistvo Dragiše Kašikovića, urednika lista "Sloboda" 1977. godine u Čikagu, kada je atentator nožem

Nemačku Dušan Sedlar koga su udbaši likvidirali dok je u Diseldorfu odlazio do kioska da uplati loto. Hrvatski publicista Bože Vukušić tvrdi da je savezna tajna služba Jugoslavije likvidirala preko 56 hrvatskih nacionalista u Evropi i Južnoj Americi. Tako je Ilija Stanić, sarajevski džeparoš obučen da u Španiji otruje Maksa Luburića, vođu ustaša u Zapadnoj Evropi. Kako je otrov, koji je Stanić dobio od Udbe izverteo, ovaj likvidator je uzeo čekić i Luburiću razbio glavu. Za ovo delo Ilija Stanić je očekivao orden od Tita.

- Za ubistvo Save Čubrilovića, urednika antikomunističkog lista "Jugosloven" decembra 1969. godine u Švedskoj, policija ove zemlje osumnjičila jugoslovenskog državljanina Milana Šop Đokića, za koga je dokazano da je bio agent Službe državne bezbednosti - tvrdi Aleksandar Čotrić - Šop Đokić je avionom Jata" iz Kopenhaga pobeo za Beograd jer su piloti u dogovoru sa jugoslovenskim vlastima odbile da prizemlje avion uprkos zahtevu švedskih vlasti. Jugoslovenske vlasti kasnije odbile da Švedskoj isporuče

izbo i devetogodišnju Ivanku Milošević, koja je bila svedok ove likvidacije. Kada se njena majka Dragica Milošević vraćala kući zorom posle naporne smene u restoranu "Miomirs serbijan klab" u Čikagu, ušla je u kuću i videla izmasakrirana tela njene ćerke i nevenčanog muža Dragiše Kašikovića.

- Telo muškarca starog 45 godina izbodeno je ravno 64 puta. Čelo i jedan obraz bili su mu potpuno smrskani. Lobanja razbijena udarcima teškog čekića. Na dvatri koraka dalje nepomično je ležalo telo devetogodišnje devojčice. Zatečena u spavaćici, očigledno tek probuđena, ona je zadobila 54 smrtonosna uboda - kaže Nikola Kavaja, srpski emigrant iz Cikaga, koj i danas živi u Beogradu.

Ubice su za sobom ostavile zidove pa čak i tavanicu isprskane krvlju, sobu u neredu i slupanu pisaću mašinu u jednom od ćoškova. FBI i Udbe nikad nisu dozvolili da se otkrije ubica ovo dvoje ljudi, mada Kavaja i srpski emigranti sumnjaju da je to uradio likvidator Bogoja Panajotović, konobar poreklom iz okoline Niša.

- Bogoja Panajotović je došao u Ameriku preko Pariza i bio je član organizacije SOPO. Međutim, kod njega su jednom

LISTA POBIJENIH

Među nastradalima bilo je najviše članova ustaških organizacija, jer su one bile i najbrojnije, ali i najopasnije po SFRJ. Na toj listi ima oko šezdesetak imena. Pomenimo samo neka: Dr. Protulipac, Geza Pasti, Mate Miličević, Hrvoje Ursa, Mile Rukavina, Krešimir Tolj, Nahid Kulenović, Vjekoslav Maks Luburić, Josip Senić, Stjepan i Tatjana Ševo, Nikola Penava, Bruno Bušić, Ante Cikoja, Jozo Oreč, Stanko Nižić, Antun Kostić i Ivo Furlić. Četnička emigracija je izgubila dvadesetak uglednih ljudi. Ubijeni su, između ostalih i Siniša Ocookljčić, Andrija Lončarić, Sava Čubrilović, Dragiša Kašiković, Berislav Vasiljević i Dušan Sedlar. Od desetak likvidiranih Šiptara najpoznatiji u emigraciji su bili braća Jusuf i Baroš Gervala, Vehbi Ibrahim, Zeka Kadri i Enver Hadri

prilikom pronašli magnetofonske trake, što je potvrdilo naše sumnje da je saradnik Udbe.

Nakon Kašikovićevog ubistva u junu 1977. godine, započela je serija likvidacija srpskih emigranata u Americi. Iste godine u gradu Geri, država Indijana, ubijen je Bogdan Mamula, dok je godinu dana kasnije u državi Mičigen ubijen Borislav Vasiljević, vlasnik srpskog radija "Čas". U Čikagu je 1986. nađen mrtav Borivoje Manić, čiji su delovi tela bili razbacani po gepeku automobila.

TAJNI UBICA BOGOJA

Advokat Nikola Kostić iz Milvokija seća se Bogoja Panajotovića kao čoveka srednje visine, nabijenog, širokog lica i kratkih jakih ruku. Nigde nije radio, putovao je po Americi i Evropi, a niko nije znao odakle mu novac za to. Kada je 1977. izbio slučaj SOPO, Bogoja Panajotović se pojavio kao saradnik, a možda, kaže Kostić, i agent FBI: "Bogoja Panajotović jeste

bio saradnik, a možda i agent FBI, ali nemam dokaza da je bio i saradnik Udbe. Može se, međutim, iz njegovog ponašanja, naročito kada je govorio zaštitnički o jugoslovenskom konzulu i radu konzulata u Čikagu, zaključiti da je štitio i interese države Jugoslavije, pa i njene policije u Americi. Ja sam kao advokat imao priliku da razgovaram sa Panajotovićem. Kao krunskog svedoka njega je FBI čuvala u Kaliforniji. Sa njim su uvek bila dva agenta FBI. Sreli smo se 1978. godine u Džeksonvilu.

U Evropi savezna tajna služba je kidanpovala ekstremnog levičara Vladu Dapčevića u Bukureštu. Tom prilikom ubijena su dvojica Dapčevićevih pratilaca. Policija je tada objavila da je Dapčević uhapšen u Jugoslaviji nakon vršenja terorističkih akata. Kada se Dapčević prebacio u Brisel, Udbe šalje agenta Slobodana Mitrića da ga ubije u Briselu.

Kako piše Bože Vukušić među likvidatorima emigranata najpoznatiji su bili Ilija Stanić iz Sarajeva, Bogoja Panajotović iz Niša, Vinko Sindičić iz Rijeke, koji je ubio 11 ustaša. Vukušić pominje i Željka Ražnatovića Arkana, Đorđa Božovića Gišku, Andriju Lakonića, Darka Ašanina i mnoge druge tvrde momke.

- Željko Ražnatović je u dosijeju Interpolu bio zaveden i pod imenima Roberto Betega, Paul Betega, Marsel de Kok, Stefan Kartni, Bob Elis, Gojko D. Peno, Damian Peno, Rodoljub Kaličanin, Marko Marković, Miroslav Petrović, Đorđe Rolović, Milko Sarvić, Mario Valentini, Pol Karsenti, Marko Markotić, Mario Valentino. Osumnjičen je da je ubio 3 Albanca i jednog četnika u Brizelku, kao i jednog ustašu u Cirihi. Giška je osumnjičen da je učestvovao 1985. u ubistvu Stjepana Đurekovića, odbeglog direktora INE u Nemačkoj.

GIŠKINA RUKA

Odluku o likvidaciji Stjepana Đurekovića donela Milka Planinc, u svojstvu predsednika Saveta za zaštitu ustavnog poretka. Glavni razlog za preuzimanje "najstrožih mera" SDB SSUP-a, bila je Đurekovićevo namera da se vrati u

Nastavak na strani 12